

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. sausio 18 d.*

Byloje C-332/05

dėl 2005 m. liepos 5 d. *Bundessozialgericht* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. rugsėjo 12 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Aldo Celozzi

prieš

Innungskrankenkasse Baden-Württemberg,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen (pranešėjas), P. Kūris, J. Makarczyk ir G. Arestis,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
posėdžio sekretorius H. von Holstein, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. birželio 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Innungskrankenkasse Baden-Württemberg*, atstovaujamos advokato R. Kitzberger,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos V. Kreuschitz ir I. Kaufmann-Bühler,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Prašymu priimti prejudicinį sprendimą prašoma išaiškinti 1971 m. birželio 14 d. Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, kuris buvo iš dalies pakeistas ir atnaujintas 1996 m.

gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1, toliau — Reglamentas Nr. 1408/71), 3 straipsnio 1 dalį ir 23 straipsnio 3 dalį bei 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, p. 2) 7 straipsnio 2 dalį ir EB 39 straipsnį.

- 2 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas byloje tarp A. Celozzi ir *Innungskrankenkasse Baden-Württemberg* (toliau — *Innungskrankenkasse*) dėl pastarosios atsisakymo, apskaičiuojant ligos išmokas (toliau — išmokos), kurios ieškovui pagrindinėje byloje buvo suteiktos pagal Vokietijos teisę, atgaline data atsižvelgti į jo pajamų mokesčio klasės pakeitimą.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

- 3 Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Laikantis šio reglamento specialiųjų nuostatų, vienos iš valstybių narių teritorijoje gyvenantiems asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios prievolės ir jie naudojami tomis pačiomis teisėmis į išmokas kaip ir tos valstybės piliečiai.“

- 4 Pagal Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį darbuotojas, kuris yra valstybės narės pilietis, kitose valstybėse narėse „naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokestinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai“.

Nacionalinė teisė

- 5 *Sozialgesetzbuch* (toliau – SGB) V knygos 47 straipsnis nustato:

„1. Ligos išmoką sudaro 70 % vidutinio darbo užmokesčio ar reguliarių darbo pajamų, jeigu nuo jų skaičiuojamos įmokos (vidutinis atlyginimas (*Regelentgelt*)). Išmokos, apskaičiuotos remiantis atlyginimu, negali viršyti 90 % išmokėto atlyginimo, apskaičiuoto pagal 2 dalies nuostatas. Vidutinis atlyginimas apskaičiuojamas pagal 2, 4 ir 6 dalių nuostatas. Išmokos mokamos už kalendorines dienas. Jei jos turi būti sumokėtos už visą kalendorinį mėnesį, jis laikomas turinčiu 30 dienų.

2. Vidutinis atlyginimas apskaičiuojamas pagal apdraustojo asmens per paskutinį atlyginimo išmokėjimo laikotarpį arba mažiausiai per keturias paskutines savaites, už kurias buvo sumokėtas atlyginimas, iki nedarbingumo pradžios (apskaičiavimo laikotarpis) gautą atlyginimą, iš kurio atimama vienkartinio atlyginimo suma, dalijant iš apmokamų valandų skaičiaus. Šis skaičius yra padauginamas iš darbo sutartyje nustatyto savaitinių darbo valandų skaičiaus ir dalijamas iš septynių. Jei atlyginimas skaičiuojamas už mėnesį arba jei vidutinio atlyginimo neįmanoma apskaičiuoti pagal pirmą ir antrą sakinius, viena trisdešimtoji atlyginimo, gauto per paskutinį kalendorinį mėnesį iki nedarbingumo pradžios, iš kurios atimama vienkartinio atlyginimo suma, laikoma vidutiniu atlyginimu.

<...>

6. Į vidutinį atlyginimą atsižvelgiama, jei jis neviršija didžiausios už kalendorines dienas apskaičiuotos sumos dydžio.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 6 A. Celozzi, 1942 m. gimęs Italijos pilietis, ilgą laiką gyveno ir dirbo Vokietijoje, o jo niekur nedirbanti žmona, turinti Italijos pilietybę, gyveno Italijoje su vaikais.
- 7 Pastaruoju laikotarpiu įsidarbinęs mūrininku A. Celozzi buvo apdraustas *Innungs-krankenkasse*. Po gydymo ligoninėje 1997 m. gegužės mėn. jis ilgai negalėjo dirbti dėl ligos ir nuo 1997 m. birželio 20 d. iki 1998 m. birželio 27 d. bei nuo 1998 m. vasario 26 d. iki lapkričio 5 d. gavo išmokas. Paskui ieškovui pagrindinėje byloje buvo mokama bedarbio pašalpa.
- 8 Apskaičiuodama išmokų dydį *Innungskrankenkasse* rėmėsi 1997 m. balandžio mėn. darbdavio A. Celozzi sumokėtu atlyginimu, kuris buvo paskutinis jo gautas atlyginimas. Tuo metu kompetentingos vietinės institucijos kiekvienais metais išduodamoje pajamų mokesčio kortelėje, kurią darbuotojas turi perduoti savo darbdaviui (toliau – pajamų mokesčio kortelė), buvo nurodyta, kad A. Celozzi buvo nustatyta II pajamų mokesčio klasė, kuri paprastai taikoma darbuotojui, turinčiam vaikų ir ilgą laiką gyvenančiam atskirai nuo sutuoktinio, ir kad jam nustatyta

neapmokestinamųjų pajamų dalis už du vaikus. Šiomis sąlygomis ieškovas pagrindinėje byloje gavo 2 566,22 DEM dydžio atlyginimą, atskaičius mokesčius, ir 72,70 DEM dydžio išmoką. Tačiau jeigu būtų buvę apskaičiuota remiantis III pajamų mokesčio klase, kuriai paprastai priklauso susituokęs ir su sutuoktiniu gyvenantis darbuotojas, vienintelis užsiimantis atlygintina veikla, atlyginimo dydis, atskaičius mokesčius, būtų buvęs 2903,52 DEM, o išmokos siektų 82,25 DEM.

- 9 2000 m. rugpjūčio mėn. A. Celozzi paprašė, kad *Innungskrankenkasse* iš naujo apskaičiuotų išmokas, priskirdama jį III pajamų mokesčio klasei, kuri yra palankesnė negu jam nustatytoji ir kurios skyrimo sąlygas jis atitinka nuo teisės į išmokas atsiradimo pradžios. Todėl jis tvirtina, kad jo pajamų mokestis turi būti sumažintas, o bedarbio pašalpa vėliau padidinta.
- 10 Nors kompetentinga Vokietijos mokesčių inspekcija patvirtino, kad A. Celozzi ir jo sutuoktinės apmokestinimo sąlygos yra įvykdytos nuo 1997 m., *Innungskrankenkasse* atsisakė jam mokėti didesnes išmokas atgaline data, remdamasi tuo, kad jos buvo teisingai apskaičiuotos tuo metu, kai ieškovas pagrindinėje byloje tapo nedarbingu dėl ligos, ir kad atgaline data pritaikytas mokesčio klasės pakeitimas pagal egzistuojančią Teisingumo Teismo praktiką šioje srityje neturi jokio poveikio šių išmokų dydžiui.
- 11 Pralaimėjęs žemesnės instancijos teismuose, A. Celozzi pareiškė *Bundessozialgericht* kasacinį skundą, kuriame jis tvirtina, kad buvo pažeista pirminė ir antrinė Bendrijos

teisė. Jis tvirtina, kad atsižvelgiant į tai, jog iš tikrųjų jis priklauso ne III, o II pajamų mokesčio klasei, kuri yra mažiau palanki ir kuri jam nustatyta todėl, kad jo sutuoktinė gyvena Italijoje, jis yra specifinių nepalankių aplinkybių, kurios, jo nuomone, sukelia diskriminavimą dėl jo, kaip darbuotojo migranto statuso, auka. Net jei įvykdžius tam tikras sąlygas ir pateikus įrodymus apie šeiminių ir finansinių padėčių jam nustatytos mokesčio klasės pakeitimas būtų įmanomas, jis vis tiek turėtų pateikti specialų ir aiškų prašymą. Šio prašymo reikalaujama, nes darbuotojai migrantai, kurių sutuoktiniai dažnai lieka gyventi tose šalyse, iš kurių darbuotojai yra kilę, iš pradžių būtent dėl atskirai gyvenančių sutuoktinių priskiriami neteisingai pajamų mokesčio klasei, pagal kurią nedarbingumo atveju gauna išmokas, mažesnes už tas, kurias gautų, jei būtų nustatyta dabartinės aplinkybės atitinkanti mokesčio klasė, nesuteikiant galimybės vėliau ištaisyti šią klaidą. Vokietijos teisė gali netiesiogiai diskriminuoti, ypač todėl, kad jokia tarnyba neatkreipė ieškovo pagrindinėje byloje dėmesio į šį netikslumą bei į galimybę pakeisti pajamų mokesčio klasę, kuri jam buvo automatiškai nustatyta.

- 12 Tokiomis aplinkybėmis *Bundessozialgericht* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar tai, kad Vokietijoje dirbantis susituokęs darbuotojas migrantas, kurio sutuoktinis gyvena kitoje valstybėje narėje, gauna ligos išmoką, kurios dydis visuomet susietas su išmokėto darbo užmokesčio dydžiu, apskaičiuojamu remiantis darbuotojo pajamų mokesčio kortelėje nurodyta pajamų mokesčio klase, neatsižvelgiant į vėlesnį jam palankų atgaline data pritaikytą nuo jo šeimos padėties priklausančią mokesčių

aplinkybių pasikeitimą, suderinama su Europos Bendrijos pirminės ir (arba) antrinės teisės nuostatomis (ypač EB 39 straipsniu (buvęs EB sutarties 48 straipsnis), Reglamento Nr. 1408/71 <...> 3 straipsnio 1 dalimi ir 23 straipsnio 3 dalimi bei Reglamento Nr. 1612/68 <...> 7 straipsnio 2 dalimi)?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 13 Atsakant į šį klausimą pirmiausia reikia priminti, kad laisvam darbuotojų judėjimui taikomas EB 39 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas nediskriminavimo principas darbuotojų migrantų socialinės apsaugos srities atžvilgiu sukonkretinamas Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalyje.
- 14 Todėl reikia išnagrinėti, ar vien jau minėtas reglamentas gali duoti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikalingus atsakymus tam, kad šis galėtų išspręsti savo nagrinėjamą bylą.
- 15 Tokiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia patikrinti, ar tokios, kokios yra pagrindinėje byloje, nagrinėjamos išmokos patenka į minėto reglamento taikymo sritį.

- 16 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, skirtumas tarp išmokų, kurios nepatenka į Reglamento Nr. 1408/71 taikymo sritį, ir į ją patenkančių išmokų iš esmės priklauso nuo kiekvieną išmoką sudarančių elementų, būtent nuo galutinio tikslo ir skyrimo sąlygų, o ne nuo aplinkybės, ar ši išmoka laikoma nacionalinės teisės aktų reglamentuojama socialinės apsaugos išmoka (žr. 1985 m. kovo 27 d. Sprendimo *Hoeckx*, C-249/83, Rink. p. 973, 11 punktą; 1993 m. kovo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Liuksemburgą*, C-111/91, Rink. p. I-817, 28 punktą; 1993 m. rugpjūčio 2 d. Sprendimo *Acciardi*, C-66/92, Rink. p. I-4567, 13 punktą, ir 1997 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Meints*, C-57/96, Rink. p. I-6689, 23 punktą).
- 17 Teisingumo Teismas daugelyje bylų yra nusprendęs, kad išmoka gali būti laikoma socialinės apsaugos išmoka tada, kai, pirma, ji suteikiama gavėjams, remiantis teisės aktais apibrėžta situacija, neatsižvelgiant į individualų ir diskrecinį asmeninių poreikių vertinimą, ir kai, antra, ji yra susijusi su viena iš Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos sričių (žr. minėtų sprendimų *Hoeckx* 12–14 punktus; *Komisija prieš Liuksemburgą* 29 punktą; *Acciardi* 14 punktą ir *Meints* 24 punktą).
- 18 Taigi neginčijama tai, kad šios sąlygos pagrindinėje byloje buvo išpildytos.
- 19 Pirma, SGB V knygos 47 straipsnyje numatytos nuostatos nedarbingumo dėl ligos atveju gavėjui suteikia teisę į išmokas individualiai ir diskretiškai nevertinant jo asmeninių poreikių ir, antra, šio pobūdžio išmokos yra aiškiai nurodytos Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies a punkte.

- 20 Be to, Teisingumo Teismas dėl išmokų, kurias darbdavys moka toliau mokėdamas darbo užmokestį, jau yra nusprendęs, kad šios išmokos bei ligos išmokos, kurių mokėjimas sustabdomas šešioms savaitėms dėl darbdavio mokamų išmokų, patenka į Reglamento Nr. 1408/71 taikymo sritį (žr. 1992 m. birželio 3 d. Sprendimo *Paletta*, C-45/90, Rink. p. I-3423, 17 punktą).
- 21 Taigi prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktas klausimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 1408/71, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalį.
- 22 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas pakartotinai nusprendė, jog Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalies tikslas, remiantis EB 39 straipsniu, yra užtikrinti asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, vienodas sąlygas socialinės apsaugos srityje, nedarant skirtumo dėl tautybės ir panaikinant bet kokią diskriminavimą šiuo požiūriu, kylantį iš valstybių narių nacionalinės teisės aktų (1997 m. birželio 25 d. Sprendimas *Mora Romero*, C-131/96, Rink. p. I-3659, 29 punktas ir 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Borawitz*, C-124/99, Rink. p. I-7293, 23 punktas).
- 23 Taigi pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas draudžia ne tik akivaizdžią socialinės apsaugos sistemos paslaugų gavėjų pilietybe pagrįstą diskriminaciją, bet ir visas paslėptas diskriminacijos formas, kurios, taikant kitus vertinimo kriterijus, iš tiesų lemia toki patį rezultatą (minėtų sprendimų *Mora Romero* 32 punktas ir *Borawitz* 24 punktas).

- 24 Be to, nacionalinės teisės sąlygos, kurios, nors ir taikomos neatsižvelgiant į pilietybę, bet iš esmės arba didžiąja dalimi darančios įtaką darbuotojams migrantams, bei vienodai taikomos sąlygos, kurios gali būti lengviau išpildytos vietinių, o ne darbuotojų migrantų, ir galinčios veikti ypač pastarųjų nenaudai, turi būti laikomos netiesiogiai diskriminuojančiomis (1996 m. gegužės 23 d. Sprendimo *O'Flynn*, C-237/94, Rink. p. I-2617, 18 punktas ir minėto sprendimo *Borawitz* 25 punktas).
- 25 Priešingu atveju šios nuostatos turėtų būti pateisinamos objektyviais nuo minėtų darbuotojų pilietybės nepriklausančiais kriterijais ir atitikti nacionalinėje teisėje teisėtai siekiamą tikslą (minėtų sprendimų *O'Flynn* 19 punktas ir *Borawitz* 26 punktas).
- 26 Iš visos šios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad nacionalinės teisės nuostata, net jeigu ji objektyviai pateisinama ir atitinka siekiamą tikslą, turi būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, jeigu savo pobūdžiu gali labiau paveikti ne vietinius, o kitų valstybių narių piliečius, ir dėl to pastarieji gali patekti į ypač nepalankią padėtį (šia prasme žr. minėtų sprendimų *O'Flynn* 20 punktą; *Meints* 45 punktą ir *Borawitz* 27 punktą).
- 27 Šiuo požiūriu nėra būtina nustatyti, kad nagrinėjama nuostata praktiškai veikia iš esmės didesnę darbuotojų migrantų dalį. Pakanka konstatuoti, kad ši nuostata gali turėti tokį poveikį (šia prasme žr. minėto sprendimo *O'Flynn* 21 punktą ir 2004 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Öztürk*, C-373/02, Rink. p. I-3605, 57 punktą).

- 28 Neginčijama tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuostatos taikomos neatsižvelgiant į atitinkamų darbuotojų pilietybę.
- 29 Iš tiesų tame pačiame SGB V knygos 47 straipsnyje, siekiant apskaičiuoti išmokų dydį, nedaromas joks formalus skirtumas tarp sąlygų, taikomų vietiniams ir kitos valstybės narės darbuotojams.
- 30 Tačiau šios nuostatos negalima vertinti atskirai, priešingai – ji turi būti vertinama platesniame kontekste, kuriame ji turėtų būti taikoma.
- 31 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad šioje byloje nagrinėjamoje situacijoje išmokų dydis priklauso nuo gauto atlyginimo, atskaičius mokesčius, kuris nustatomas pagal darbuotojo pajamų mokesčio kortelėje nurodytą pajamų mokesčio klasę, ir kad laikantis administracinės praktikos darbuotojas migrantas, kurio sutuoktinis dažnai lieka gyventi darbuotojo kilmės valstybėje narėje, automatiškai priskiriamas jam nepalankiai pajamų mokesčio klasei, taikomai būtent tiems darbuotojams, kurie yra susituokę, bet ilgą laiką gyvena atskirai nuo sutuoktinių, užuot jiems, panašiai kaip vietiniams darbuotojams, nustačius palankesnę pajamų mokesčių klasę, taikomą susituokusiems darbuotojams, kurie gyvena su sutuoktiniais, neužsiimančiais jokia atlygintina veikla.
- 32 Antra, bet koks kortelėje įrašytos pajamų mokesčio klasės taisymas pirmiausia reiškia, kad darbuotojas migrantas pateikė aiškų prašymą, nors kompetentingos institucijos niekada jam nepranešė nei apie galimybę taisyti, nei apie reikalavimą pateikti specialų prašymą tam, kad būtų pakeista mokesčio klasė; ir, antra, tai, jog valstybės narės, kurios pilietis yra darbuotojas, mokesčių tarnyba parengė pažymą, reiškia, jog išsamiai išnagrinėta suinteresuotojo asmens šeiminė ir finansinė padėtis.

- 33 Galiausiai suinteresuotajam asmeniui nustatytos mokesčių klasės pakeitimas nedaro įtakos jam suteiktų išmokų dydžiui. Iš tikrųjų iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo dokumentų, perduotų Teisingumo Teismui, matyti, kad su SGB V knygos 47 straipsnio taikymu susijusi teismų praktika daugeliu atvejų draudžia atgaline data pritaikytą išmokos dydžio pakeitimą ir leidžia jį tik tuo atveju, kai darbdavys neteisėtai nemokėjo atlyginimo apdraustajam, tačiau vėliau, vykdydamas sutartį, šią pareigą įvykdė.
- 34 Atsižvelgus į visa tai, kas išdėstyta, nelieka abejonių, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės sistemos taikymas sukuria darbuotojui migrantui tokią teisinę ir faktinę padėtį, kuri yra mažiau palanki negu ta, kurioje tomis pačiomis sąlygomis atsidurtų vietinis darbuotojas.
- 35 Todėl pagrindinėje byloje nagrinėjama sistema taiko nevienodas sąlygas, dėl kurių darbuotojai migrantai atsiduria nepalankioje padėtyje.
- 36 Todėl reikia išnagrinėti, ar šis skirtingas vertinimas gali būti pateisinamas objektyviais argumentais ir ar jis atitinka minėtos sistemos siekiamą tikslą. Šiuo atžvilgiu *Innungskrankenkasse* remiasi argumentais, susijusiais su išmokų skyrimo procedūrų administraciniu supaprastinimu bei nacionalinio teisės aktų leidėjo šioms išmokoms paskirta funkcija užtikrinti atitinkamiems darbuotojams jų pragyvenimui reikalingas pajamas. Remiantis šia argumentacija, apskaičiuojant išmokas pagal nustatytus mokesčių teisės kriterijus, kai nebūtina iš anksto patikrinti šių kriterijų

tikslumo, socialinės apsaugos institucijos gali greitai sumokėti minėtas išmokas ir suteikti atitinkamiems darbuotojams užtikrintas pajamas. Be to, galimybė atlikti vėlesnį mokesčio klasės pataisymą gali sukelti svarbų atgaline data pritaikytą išmokų dydžio pakeitimą ir nulemti ilgus bei sudėtingus minėtų institucijų bei jų gavėjų atliekamus skaičiavimus.

³⁷ Nebūtina nagrinėti, kuria dalimi tikslai, susiję su administracinės procedūros supaprastinimu, pragyvenimo pajamų užtikrinimu ir apskaičiavimu, siekiant mokėti išmokas, sudėtingumu, gali būti teisėti, nes šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad nagrinėjamos priemonės neviršija to, kas yra būtina šiems tikslams pasiekti.

³⁸ Iš tikrųjų, kaip teigia pats prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas, šie tikslai netrukdo tam, kad išmokų dydis būtų pataisytas vėliau, būtent sukūrus mechanizmą, pagal kurį šių išmokų dydžiai pritaikyti atgaline data, atsižvelgiant į realią atitinkamo darbuotojo migranto padėtį.

³⁹ Šią išvadą taip pat patvirtina tai, kad pati Vokietijos teismų praktika bent vienu atveju leidžia išmokų pakeitimą atgaline data, kurio įgyvendinimas, kaip tai posėdyje pripažino *Innungskrankenkasse*, neturėtų sukelti jokių ypatingų sunkumų.

40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalis draudžia taikyti valstybės narės nustatytą ligos išmokų sistemą, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje:

- pagal kurią darbuotojas migrantas, kurio sutuoktinis gyvena kitoje valstybėje narėje, automatiškai priskiriamas mažiau palankiai pajamų mokesčio klasei nei ta, kuri suteikiama susituokusiam vietiniam darbuotojui, kurio sutuoktinis gyvena atitinkamoje valstybėje narėje ir neužsiima jokia atlygintina veikla, ir
- kuri, nustatant minėtų išmokų dydį, apskaičiuojamą remiantis pajamomis, atskaičius mokesčius, kurios nustatomos pagal mokesčio klasę, neleidžia atgaline data atsižvelgti į vėlesnį pajamų mokesčio klasės pataisymą, kuris padarytas gavus aiškų realia šeimine padėtimi pagrįstą darbuotojo migranto prašymą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, 3 straipsnio 1 dalis draudžia taikyti tokią valstybės narės nustatytą ligos išmokų sistemą, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje:

- pagal kurią darbuotojas migrantas, kurio sutuoktinis gyvena kitoje valstybėje narėje, automatiškai priskiriamas mažiau palankiai pajamų mokesčio klasei nei ta, kuri suteikiama susituokusiam vietiniam darbuotojui, kurio sutuoktinis gyvena atitinkamoje valstybėje narėje ir neužsiima jokia atlygintina veikla, ir
- kuri, nustatant minėtų išmokų dydį, apskaičiuojamą remiantis pajamomis, atskaičius mokesčius, kurios nustatomos pagal mokesčio klasę, neleidžia atgaline data atsižvelgti į vėlesnį pajamų mokesčio klasės pataisymą, padarytą gavus aiškų realia šeimine padėtimi pagrįstą darbuotojo migranto prašymą.

Parašai.